

Newpasol 103

نیوپاسول ۱۰۳

مقدار و روش تزریق:

مقدار تزریق ۰/۲ میلی لیتر است که در زیر پوست ناحیه گردن تزریق می شود، در نیمچه ها و مرغ های بالغ واکسن را می توان به صورت عضلانی نیز تزریق نمود. قبل از اقدام به واکسیناسیون واکسن را از یخچال خارج کرده مدت ۳ تا ۴ ساعت در دمای اتاق قرار دهید تا کمی گرم شده و تزریق آن آسان تر شود. قبل از اقدام به کشیدن واکسن در سرنگ و انجام واکسیناسیون هر چندگاه یکبار بطری را تکان دهید نتیجه بهتری بدست می آید. وسایل مورد استفاده برای تزریق واکسن باید استریل باشند.

شکل واکسن:

واکسن در بطری های ۵۰۰ میلی لیتری و به مقدار ۲۵۰۰ دُز عرضه می گردد.

هشدارها:

- واکنش ایمنی به این واکسن وقتی مطلوب و دلخواه است که جوجه ها سالم بوده و تحت استرس نباشند.
- احتمال دارد که در محل تزریق بر آمدگی کوچکی مشاهده شود که زود بر طرف می گردد.
- مصرف آب و دان جوجه ها در اثر مصرف این واکسن تغییری نمی کند چنانچه چنین تغییری را مشاهده نمودید در پی علت آن برآمده و آن را برطرف نمایید.
- فقط مصرف دامپزشکی دارد.

توجه:

از قراردادن این واکسن در فریزر (دمای زیر صفر) و یا مجاورت مستقیم یخ، خودداری نمایید.

شرایط نگهداری:

واکسن را در دمای ۲ تا ۸ درجه سانتیگراد نگهداری نمایید.

NEWPASOL 103

Inactivated w/o emulsion vaccine
- Newcastle disease
- Avian influenza H9N2
- Infections bursal disease

واکسن کشته سه گانه برای ایجاد ایمنی دراز مدت در برابر ویروس بیماری های نیوکاسل، آنفلوانزا H9N2 و گامبورو (امولسیفیه شده با یاور روغن)

ویروس های بیماری نیوکاسل و آنفلوانزای تحت حاد طیور هر کدام دارای مشخصاتی هستند که در رابطه با آنها به هنگام معرفی واکسن های کشته مربوط به این دو بیماری در حد اختصار شرحی گفته شد. در تعریف واکسن نیوپاسول ۱۰۳ گفته شده است که ویروس نیوکاسل همراه با تعداد دیگری از ویروس ها در ساخت واکسن های دوگانه و چند گانه بکار می رود. یکی از این واکسن های چندگانه مخلوطی از سه آنتی ژن ویروس نیوکاسل (V4)، ویروس گامبورو و آنفلوانزای تیپ A و تحت تیپ H9N2 می باشد. شرکت پسونک مفتخر است که توانسته این نوع واکسن را با استانداردهای جهانی و با نام نیوپاسول ۱۰۳ ساخته و عرضه نماید. پس از شرح مختصری درباره ویروس گامبورو به شرح خصوصیات این واکسن سه گانه می پردازیم.

بیماری گامبورو بیماری حاد و لنفوسیت کش جوجه های جوان است که ویروسی با RNA دو رشته ای عامل آن می باشد، این ویروس مقاومت بسیار زیادی در برابر حرارت و بسیاری مواد ویروس کش معمولی دارد. شکل کلاسیک بیماری در جوجه های ۲ تا ۶ هفته موجب تلفات قابل ملاحظه ای می شود.

تشخیص ویروس:

می توان بر مبنای علائم بیماری و ضایعات پاتولوژیک به وجود ویروس پی برد ولی بهترین راه برای اطمینان از وجود ویروس جدا کردن آن است که تشخیص را قطعی می نماید.

استفاده از روش های سرولوژیک و جستجوی آنتی بادی با استفاده از روش ELISA به شرطی که همراه با وجود علائم بیماری و ضایعات پاتولوژیک باشد روش خوبی برای شناخت ویروس است. بهترین راه مبارزه با بیماری استفاده به موقع از واکسن است. واکسن های متفوتی مورد استفاده قرار می گیرد که بهترین آنها واکسن سه گانه نیوکاسل، آنفلوانزا و گامبورو (نیوپاسول ۱۰۳) می باشد.

ترکیب واکسن نیوپاسول ۱۰۳:

- سویه لنتوژنیک ویروس نیوکاسل V4
- ویروس آنفلوانزای طیور تیپ A و تحت تیپ H9N2
- ویروس جدا شده از مزرعه گامبورو که به کشت سلول عادت داده شده است.

عوامل موثر (ویروس های ND و AI) موجود در واکسن سه گانه، نیوکاسل و آنفلوانزای تحت حاد طیور روی جنین تخم مرغ های clean تکثیر یافته و سپس با حفظ خاصیت ایمنی زائی قدرت بیماری زائی آنها با استفاده از افزودن فرمالین گرفته شده است. ویروس بیماری گامبورو در سلول های ورو (Vero) که در محیط آزمایشگاه کشت شده اند تکثیر یافته است و با استفاده از فرمالین خنثی شده اند. مایع آلانتوئیک حاوی ویروس های نیوکاسل و آنفلوانزا و مایع کشت سلول حاوی ویروس گامبورو پس از مخلوط شدن با هم، با روغن یاور تحت شرایط خاص امولسیفیه شده و به صورت واکسن درآمده و عرضه می گردد.